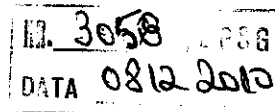
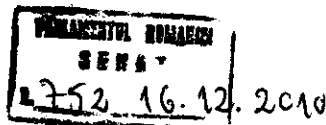

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind reglementarea acordării eşalonărilor de plată*”, inițiată de 6 deputați – PD-L (Bp. 529/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare posibilitatea acordării de către organele fiscale a eşalonărilor la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, la cererea contribuabilului, pentru obligațiile restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) existente la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

În acest sens, propunerea legislativă stabilește îndeplinirea anumitor condiții cumulative, procedura de depunere a cererii contribuabilului și procedura de emitere a certificatului fiscal, precum și cea a eliberării deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale.

II. Propuneri

1. Întrucât obligațiile fiscale către fondul de risc aferent împrumuturilor garantate și/sau subîmprumutate de stat, precum și pentru alte tipuri de creanțe

sunt transmise organelor fiscale în vederea recuperării lor prin executare silită, nu considerăm oportună acordarea eşalonărilor la plată pentru aceste tipuri de obligații, fapt pentru care acestea vor reprezenta condiție de achitare în vederea menținerii valabilității eşalonării la plată.

Întrucât amenzile de orice fel stabilite de alte organe și transmise spre recuperare ANAF au caracter sancționatoriu, propunem a nu se acorda eşalonări la plată pentru aceste obligații, fapt pentru care și acestea vor reprezenta condiție de achitare în vederea menținerii valabilității eşalonării la plată.

Ținând cont de modificările aduse de art. 116 din *Codul de procedură fiscală* privind compensarea de drept, este necesar să se introducă prevederi speciale privind stingerea obligațiilor în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, astfel cum de altfel a fost completată de către instituția noastră propunerea legislativă prin introducerea art. 5.

Propunem eliminarea prevederilor referitoare la executarea garanției oferită sub forma bunului imobil, care reprezintă spațiul minim de locuit al contribuabilului, persoană fizică, împreună cu familia sa, întrucât se încalcă dispozițiile art. 47 din *Constituția României, republicată*, care obligă statul să ia măsuri de protecție socială și să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

În vederea asigurării statului că se comportă ca un creditor prudent și pentru a elimina situațiile în care contribuabilii pot pierde eşalonările acordate, este necesar să se constituie garanțiile înainte de emiterea deciziei de eşalonare la plată.

Propunem a nu se constitui garanții în cazul instituțiilor publice întrucât, în opinia noastră, acordarea eşalonării la plată pentru această categorie de contribuabili nu reprezintă măsură de ajutor de stat deoarece nu distorsionează mediul concurențial.

Pentru a mări gradul de conformare voluntară și pentru a deveni contribuabili buni platnici instituția noastră a propus introducerea unor condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată, cum ar fi achitarea tuturor obligațiilor care nu fac obiectul eşalonărilor la plată, ca de exemplu amenzile de orice fel, ajutorul de stat ilegal sau utilizat abuziv, fondul de risc și alte tipuri de creanțe care se recuperează de ANAF.

Pentru a încuraja contribuabilii să constituie garanții sub forma scrisorii de garanție bancară, astfel încât statul să se asigure că recuperează în întregime obligațiile eşalonate, în cazul pierderii valabilității acestora, apreciem că nivelul dobânzii pe perioada eşalonării la plată să fie de 0,02% pe zi de întârziere, ceea ce înseamnă aproximativ 7,3% pe an.

2. Înaintea **art. 1** din inițiativa legislativă, propunem introducerea unui nou articol, care va avea următorul cuprins, restul articolelor fiind renumerotate:

"Art. 1 Beneficiarii eşalonării

Prezenta lege se aplică contribuabililor, persoane fizice sau juridice, indiferent de forma de proprietate și modul de organizare".

3. La **art. 1**, care va deveni **art. 2**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

"Art. 2 Obiectul eşalonării

(1) Pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, organele fiscale competente definite potrivit art. 33 sau art. 36, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Cod de procedură fiscală, pot acorda, la cererea contribuabilului, înlesniri sub forma eşalonării la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, în condițiile prezentei legi.

(2) Eşalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înscrise în certificatul de atestare fiscală.

(3) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care fac obiectul eşalonărilor la plată în sumă totală mai mică decât limita stabilită prin norme metodologice de aplicare a prezentei legi denumite în continuare norme metodologice;

b) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordată în temeiul prezentei legi, care și-a pierdut valabilitatea;

c) obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

d) creanțele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la alin. (1) și transmise spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii;

e) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 116 din Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

f) obligațiile fiscale de a căror plată depinde acordarea sau menținerea unei autorizații, acord sau alt act administrativ similar, potrivit legii;

g) amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat.

(4) Criteriile de determinare a perioadei de eşalonare la plată se stabilesc prin norme metodologice.

(5) Obligațiile fiscale eșalonate la plată se înscriu în certificatul de atestare la plată”.

4. La **art. 2**, care va deveni **art. 3**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 3 Condiții de acordare

(1) Pentru acordarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, contribuabilii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, conform vectorului fiscal;

b) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești, conform criteriilor economico-financiare prevăzute în normele metodologice;

c) să aibă constituită garanția potrivit art.8.

d) să nu se afle în procedura insolvenței, conform prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;

e) să nu se afle în dizolvare în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare.

f) să nu i se fi stabilit răspunderea, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art.27 și 28 din Codul de procedură fiscală, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea nu a fost achitată.

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) trebuie îndeplinite la data eliberării certificatului de atestare fiscală”.

5. La **art. 3**, care va deveni **art. 4**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 4 Cererea de acordare

(1) Cererea contribuabilului de acordare a eșalonării la plată, denumită în continuare cerere, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire și se soluționează de organul fiscal competent, în termenul stabilit prin normele metodologice.

(2) Conținutul cererii prin care se solicită eșalonarea la plată, precum și documentele care trebuie depuse, se reglementează prin norme metodologice”.

6. După **art. 3**, propunem introducerea a două noi articole, respectiv **art. 5** și **art. 6**, datorită renumerotării articolelor, care vor avea următorul cuprins:

„Art. 5 Prevederi speciale privind stingerea

(1) Prin excepție de la prevederile art. 116 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de eşalonare la plată, exigibilitatea sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(2) Prin data emiterii deciziei de rambursare prevăzută la alin. (1) se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.

(3) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, precum și pe perioada eşalonării la plată se aplică dispozițiile art. 116 din Codul de procedură fiscală.

(4) Diferențele de obligații fiscale rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată.

Art. 6 Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică contribuabilului. Eliberarea certificatului de atestare în scopul acordării eşalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii. Termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de:

a) contribuabilii, persoane juridice care au sedii secundare înregistrate ca plătitoare de impozite și taxe;

b) contribuabilii, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (2) și (3) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale datorate și nestinse la data eliberării acestuia.

(4) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către contribuabil în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se procedează la punerea de acord a acestora, conform procedurii și în termenul stabilit prin normele metodologice.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării”.

7. La **art. 4**, care va deveni **art. 7**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 7 Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea contribuabilului se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de eşalonare la plată. În sensul art.116 din Codul de procedură fiscală, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

- a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art.2 alin.(3);*
- b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art.3 alin.(1);*
- c) contribuabilul nu depune documentele prevăzute de art. 4 alin.(2);*
- d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;*

e) în alte situații prevăzute de lege.

(4) După eliberarea certificatului de atestare fiscală și/sau punerea de acord a sumelor potrivit art.6 alin.(4), după caz, organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentei legi și comunică contribuabilului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eşalonarea la plată, după caz”.

8. La **art. 5**, care va deveni **art. 8**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 8 Garanții

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții, cu excepția instituțiilor publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(2) Garanțiile pot fi constituite sub următoarele forme:

- a) consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului;*
- b) scrisoare de garanție bancară;*

c) bunuri proprietatea contribuabilului în vederea instituirii măsurilor asigurătorii;

d) bunuri proprietate a unei terțe persoane, libere de orice sarcini, în baza unui contract de garanție reală, în favoarea organului fiscal competent, pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului, pentru care există un acord de eşalonare la plată.

(3) Bunurile mobile care pot fi aduse drept garanție sunt numai cele care nu au durată normală de funcționare expirată conform Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Un bun oferit de o terță persoană constituie garanție numai pentru un singur contribuabil.

(5) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor proprietatea contribuabilului deja sechestrate de organul fiscal acoperă valoarea obligațiilor prevăzute la alin. (9) sau (11), după caz, cu condiția prezentării unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prevăzut la alin. (1). Dispozițiile alin. (7) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) În situația în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoperă valoarea obligațiilor prevăzute la alin. (9) sau (11), după caz, contribuabilul constituie garanție conform prevederilor alin.(1), pentru diferența de valoare neacoperită.

(7) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d) se evaluează de un expert evaluator independent, care întocmește un raport de evaluare. În situația în care valoarea bunului evaluat este vădit disproporționată față de valoarea de piață a acestuia, organul fiscal competent poate efectua o nouă evaluare, în condițiile art.55 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, termenul prevăzut la art.4 alin.(1) se prelungește cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare și data efectuării noii evaluări, în termenul stabilit prin normele metodologice.

(8) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d), contribuabilul depune la organul fiscal competent în termenul prevăzut la alin.(1) raportul de evaluare și alte documente stabilite prin normele metodologice.

(9) Garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) trebuie să acopere sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 50% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere obligația pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 50% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(12) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară trebuie să fie cu cel puțin trei luni mai mare decât scadența ultimei rate din eșalonarea la plată.

(13) Prin norme metodologice se poate stabili suma maximă a obligațiilor fiscale eșalonate la plată pentru care nu este necesar să se constituie garanții în cazul cererilor de eșalonare la plată.

(14) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului, în condițiile stabilite prin norme metodologice.

(15) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eșalonării la plată prevăzută la art. 9 alin. (2), cu excepția situației prevăzută la art. 13 alin. (3).

(16) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția constituită potrivit alin. (11) se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanției prevăzută la alin. (9), contribuabilul are obligația reîntregirii acesteia, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată.

(17) La cererea contribuabilului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), în situația în care se stinge întreaga sumă eșalonată la plată".

9. **Art. 6**, propunem a fi eliminat întrucât se poate considera că este privilegiată o categorie de contribuabili, respectiv unitățile de cercetare-dezvoltare, încălcându-se principiul constituțional potrivit căruia toți subiecții de drept se bucură de egalitate.

10. La **art. 7**, care va deveni **art. 9**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 9 Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, conform legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în termenul stabilit prin norme metodologice;

b) să achite, conform legii, orice alte obligații fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în termenul stabilit prin norme metodologice;

c) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eșalonare este achitată, până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare;

d) să se achite obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termenul stabilit prin norme metodologice;

e) să se achite, în termenul stabilit prin norme metodologice, următoarele obligații nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații:

i) obligațiile fiscale către fondul de risc aferent împrumuturilor garantate și/sau subîmprumutate de stat;

ii) ajutorul de stat ilegal sau utilizat abuziv;

iii) amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;

iv) alte tipuri de creanțe care se recuperează de organele fiscale competente.

f) să se achite obligațiile de natura celor prevăzute la lit. e), pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în termenul stabilit prin norme metodologice;

g) să achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art.5 alin.(4), în termenul stabilit prin norme metodologice;

h) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor Legii nr.85/2006 și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 27-28 din Codul de procedură fiscală, în termenul stabilit prin norme metodologice;

i) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d) - e);

j) să se reîntregească garanția în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (16) în termenul stabilit prin norme metodologice.

(2) În situația în care sumele eşalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia de finalizare a eşalonării la plată în termenul stabilit în normele metodologice”.

11. La **art. 8**, care va deveni **art. 10**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 10 Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eşalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eşalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 9 alin. (1) lit. c), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 9 alin. (1) lit. c) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care contribuabilul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție bancară și/sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 120 din Codul de procedură fiscală, nu se datorează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată al căror termen de 90 de zile de la scadență se împlinește după data depunerii cererii de eşalonare la plată”.

12. La **art. 9**, care va deveni **art. 11**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 11 Penalitate

(1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. 9 alin. (1) lit. c), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase

nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, conform art. 5 alin. (4), se percepe o penalitate, care i se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 10% din:

a) rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat”.

13. La **art. 10**, care va deveni **art. 12**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 12 Pierderea valabilității eşalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 9 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

(2) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage anularea acesteia și începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, dobânzi conform Codului de procedură fiscală.

(4) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 11 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător”.

14. După **art. 10**, propunem introducerea a trei noi articole, respectiv **art. 13**, **art. 14** și **art. 15** datorită renumerotării articolelor, care vor avea următorul cuprins:

„Art. 13 Executarea garanțiilor

(1) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile în contul obligațiilor fiscale rămase nestinse.

(2) Dacă până la pierderea eşalonării la plată nu au fost soluționate deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, garanțiile se execută și în contul obligațiilor marcate în vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, în limita sumei solicitate la rambursare.

(3) În situația în care deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate până la finalizarea eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) în contul obligațiilor marcate, până la emiterea deciziei de finalizare a eşalonării. În cazul garanțiilor constituite sub forma de bunuri potrivit alin. (2) lit. c) și d), acestea se eliberează după soluționarea deconturilor. Garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) și d) se execută în situația în care după soluționarea deconturilor au rămas nestinse obligații fiscale.

Art. 14 Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), b), d) - h) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eşalonare la plată către contribuabil, organele fiscale competente comunică, în scris, băncilor la care contribuabilul își are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani contribuabilului, măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite, rămân indisponibilizate, contribuabilul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți pentru:

a) achitarea obligațiilor administrate/recuperate de organele fiscale competente de care depinde menținerea valabilității eşalonării la plată.

b) achitarea drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia contribuabilului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietatea contribuabilului se suspendă de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată.

Art. 15 Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite prin prezenta lege, cu excepția celui prevăzut la art. 6 alin. (2), precum și cele din normele metodologice, se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare a acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, se vor prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare”.

15. La **art. 11**, care va deveni **art. 16**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 16 Dispoziții finale

(1) Organul fiscal competent, care emite decizia de eşalonare la plată, poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea contribuabilului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte de la data comunicării contribuabilului potrivit legii.

(2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eşalonare la plată s-au stins obligații fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eşalonării la plată, contribuabilul achită ratele eşalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(3) Prin excepție de la alin. (2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eşalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eşalonării la plată, la cererea contribuabilului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător.

(4) Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eşalonare la plată.

(5) În situația în care se sting anticipat mai mult de trei rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz.

(6) Dispozițiile prezentei legi se completează în mod corespunzător cu prevederile Codului de procedură fiscală.

(7) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

16. La **art. 12**, care va deveni **art. 17**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„Art. 17 Norme metodologice

În termen de 30 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I a prezentei legi, prin ordin al ministrului finanțelor publice, se aprobă norme metodologice de aplicare a acesteia”.

17. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, propunem completarea acesteia, după cum urmează:

- la **paragraful 6**, propunem înlocuirea sintagmei “*administrate de fiecare creditor bugetar*” cu sintagma “*administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală*”;

- după **paragraful 6**, propunerea introducerea a două noi paragrafe, care vor avea următorul conținut:

“*Eșalonarea la plata obligațiilor fiscale restante se acordă pe o perioadă de maxim 5 ani pentru toți contribuabilii, indiferent de forma de proprietate și modul de organizare al acestora.*

Ca măsuri de siguranță în acordarea eşalonării la plată, administrația fiscală impune contribuabililor constituirea de garanții și achitarea obligațiilor fiscale curente, precum și a dobânzilor datorate pe perioada eşalonării la plată. Nivelul dobânzii datorate pe perioada eşalonării la plată este diferențiat în funcție de tipul garanției constituite”;

- la **paragraful 7**, propunem completarea acestuia cu sintagma “*și oferă posibilitatea integrării graficului de plată într-un plan de redresare economică, asigurând astfel viabilitatea acestora*”;

- după **paragraful 8**, propunem introducerea a două noi paragrafe, care vor avea următorul conținut:

“*Măsurile de executare silită întreprinse asupra disponibilităților din conturile bancare și a creanțelor de încasat de la terți accentuează practic blocajul financiar existent în economie, acesta provocând un efect în lanț asupra partenerilor economici.*

Sistemul propus este similar formei de sprijin oferită de sistemul bancar în perioada de dificultate prin rescadențarea creditelor restante”;

- după **paragraful 10**, propunem introducerea unui nou paragraf, care va avea următorul cuprins:

“*Prin încasarea cu ritmicitate a contribuțiilor de asigurări sociale, sub forma ratelor de eşalonare la plată, pe de o parte, iar pe de altă parte prin*

menținerea în activitate a agenților economici și implicit păstrarea locurilor de muncă, se realizează susținerea bugetului de asigurări sociale de stat pentru plata pensiilor și a bugetului fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru finanțarea sistemului sanitar”;

- înainte de **penultimul paragraf**, propunem introducerea a două noi paragrafe, care vor avea următorul conținut:

“De asemenea, eșalonarea la plată este o formă de stimulare a plății voluntare a datoriilor și de garantare a încasărilor la buget.

În decursul timpului s-a constatat că, pe perioada aplicării actelor normative privind acordarea înlesnirilor la plată, încasările la bugetul general consolidat au crescut, asigurându-se astfel o ritmicitate a acestora, atât prin achitarea ratelor din eșalonare, cât și prin plata obligațiilor fiscale curente”;

- după **penultimul paragraf**, propunem introducerea a două noi paragrafe, care vor avea următorul cuprins:

“Prin constituirea de garanții de către beneficiarii eșalonărilor la plată, statul se asigură de încasarea obligațiilor fiscale eșalonate, evitând în același timp adâncirea dificultăților financiare ale contribuabililor.

Măsura de sprijin adoptată sub forma eșalonării la plata obligațiilor fiscale restante nu implică elemente de natura ajutorului de stat întrucât se asigură recuperarea integrală a obligațiilor fiscale restante prin constituirea de garanții la nivelul sumelor eșalonate la plată, precum și a dobânzilor datorate pe perioada eșalonării la plată”;

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului